

DOMOVINA

P. n. Licealna knj.

oljanska cesta 2. 11

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ulica 54
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva cesta 16, Telefon 72

Izhaja vsak petek.

Naročnina: Četrletno Din 6.—, polletno Din 12.—
celoletno Din 24.—

Med dvema stoloma

V Beogradu sedaj dr. Korošcu ne rečejo drugače nego «Radičeva podružnica». Ta označba pa nikakor ni čisto umestna, ker se dr. Korošec udinja danes na dve strani. Najprej se je zvezal z Radičem, in sicer odkrito in javno, bolj po tistem pa je obljubil Pašiču, da bo podpiral samoradikal-sko vlado.

Čudni politični mešetarji so naši klerikalci. Toliko neznačajnosti in kameleonske spremenljivosti je težko najti pri kaki stranki. Do volitev so jim bili radikalci korupcionisti, obremenjeni z vsemi grehi, danes pa gredo z njimi in jih po svojem časopisju celo branijo, seveda bolj sramežljivo. Klerikalcev niti ne ovira to, da so radikalci po veliki večini Velesrbi, ki v resnici ne žele drugega nego Veliko Srbijo, ki bi jo mogoče že imeli, da niso imeli prej močnih protivnikov v jugoslovanskih demokracijah. Kaj so neki radikalci obljubili dr. Korošcu za to njegovo blagohotno podporo Pašičevi vladi? Avtonomije ne, kakor je podoba. Naj bo že kakorkoli, mi le ponovno ugotavljamo, da so dr. Korošec in tovariši prevzeli s tem na svoje rame polno odgovornost za vse, kar bo počela vlada.

Kljub temu pa dr. Korošca nič ne ženira, hoditi po svete k Radiču. Bogvé kaj mu Radič vse svetuje in kake načrte oba možaka kuhata. Da nič dobrega za jugoslovansko ljudstvo, o tem smo prepričani in bo gotovo še prišel čas, ko bomo mogli to naše prepričanje potrditi tako, da bomo lahko pokazali s prstom na dejstva.

Iz vsega dr. Koroščevega početja pa se vidi, da naši klerikalci stojijo med dvema stoloma in čakajo, na kateri strani se bo dala laže doseči avtonomija, katero so začasno odstavili z dnevnega reda, s katero pa končno na vsak način žele gospodarsko ugonobiti slovenske jurčke, ki so jim nabasali polne skrinjice kroglic. Ob enem pa si klerikalci najbrž obetajo s svojo vmesno vlogo postati posredniki med radikalci in radičevci, vse le za avtonomijo, ki bi po sporazumu med Pašičem in Radičem bila po njihovem mišljenju dosežena. O, kako srečna bi bila potem Slovenija: Postala bi Indija - Koromandija, kjer bi tekla med in mleko v potokih ter bi ljudje brez dela živeli.

Pa še ni vseli dni konec. Prav lahko se zgodi, da bo dr. Korošec lepega dne med obema stoloma sedel na tla in takrat bo njegovo politiko hudo zbolelo na zadnji plati.

Proglas demokratskih poslancev

Klub demokratskih poslancev je izdal na svoje volilce proglas, v katerem z jasnimi besedami obrazložuje potek zadnje vladne krize, črta težak politični položaj, ki ga izživajo naše plemenske stranke in poziva demokratske volilce k nadaljnjemu čvrstemu vztrajanju v borbi za narodno in državno edinstvo.

V decembru lanskega leta je Pašič na zahrbtn način razbil koalicijo z demokrati in sestavil samosrbsko volilno vlado. Računal je, da bo milo ali s silo priboril pri volitvah večino mandatov. Radikalci so proti demokratom uporabili način najpodlejšše volilne borbe in s tem podprli separatiste, katerim so za brezvestno agitacijo puščali povsem svobodne roke. Volitve radikalom niso prinesle zaželjenega števila mandatov, pač pa so dr. Korošcu in Radiču pomogle na konja.

Pri reševanju poslednje krize so radikalci samopašno odbili enotno fronto narodnemu in državnemu edinstvu zvestih strank. Njim je le za oblast, zato so znova sestavili samoradikalno vlado, ki pa je popolnoma odvisna od Radičeve milosti. Radikalna vlada mora plesati tako, kakor ji žvižgajo separatisti. Zato je za ohranitev pri vladnih jasljih začela barantati z jugoslovanskim edinstvom. Tako so radikalci privedli do tega, da separatisti brusijo nože, da si odrežejo vsak svoj komad s telesa naše države, pridobljene s potoki krvi.

Demokratska stranka, ki ni niti plemenska niti verska, temveč edino jugoslovanska, ostane tudi nadalje neomajna v svojem programu in bo branila državno in narodno edinstvo do skrajnosti. Še z večjim ponosom bo dvignila prapor demokracije in narodnega edinstva, ker je po izdajstvu radikalne stranke nad državo in narodnim edinstvom ostala edina čuvarica in zaščitnica vzvišene-ga ideala narodnega in državnega edinstva.

Zato bo demokratska stranka vodila energično opozicijo proti Radič-Pašičevi vladi.

Obisk vojaških grobov v Judenburgu

Ker se izvrši prevoz judenburških žrtev že v sredi tega meseca, je poslal odbor dva odposlanca v Judenburg, da uredita vse potrebno glede izkopa in prevoza. Odposlanca sta bila sprejeta na kolodvoru v Judenburgu od zastopnikov slovenske kolonije. Znanu je namreč, da biva še vedno

okrog tisoč slovenskih delavcev v raznih podjetjih in rudokopih v okolišju Judenburga. Ta kolonija se je od početka akcije zanimala za prenos ustreljenih žrtev v domovino in je zaradi tega osnovala poseben pododbor, v katerem zastopa judenburško občino tamošnji župan.

V osebnem razgovoru z domačimi se je pokazalo, da je judenburško prebivalstvo še vedno naklonjeno bivšemu slovenskemu 17. pešpolku in ga ima v najlepšem spominu. Videlo se je pa to tudi na pokopališču samem. Grobovi v Judenburgu umrlih in tamkaj pokopanih «Janezov» so brez izjeme skrbno negovani, vsak ima nagrobni križ z imenom in s podatki o smrti. Na praznik vseh svetnikov so — po izveščju naših tamošnjih rojakov — vsi ti grobovi okrašeni in razsvetljeni.

Posebna pažnja pa se posveča našim žrtvam — po prekem sodu ustreljenim vojakom — in so ti grobovi vsi v cvetju zasuti. Tudi v tem so Judenburžani pokazali svojo veliko človekoljubnost in počestneje do ustreljenih, da so jih že pokopane prenesli na svoje cerkveno pokopališče. Čast in hvala jim!

To bodi v tolažbo vsem onim prizadetim rodbinam, kojih svojci počivajo v tej zemlji. Ob tej priliki naj se zahvalimo gospodu županu Kleindienstu za veliko skrb, kakor tudi g. podžupanu Stollu in občinskemu svetniku Aichu za prijazno pomoč in podporo našima odposlancema, posebno pa pododboru slovenskih delavcev.

V splošnem se je opazilo, da skrbe občine na Gornjem Štajerskem za vojaške grobove in jim postavljajo razen tega tudi skupne spomenike. Naš odbor je istotako postavil na tukajšnjem pokopališču skupen spomenik vojakom, ki so preliili kri in dali življenje za osvoboditev svoje domovine. Odkritje tega spomenika se bo vršilo o priliki pogreba judenburških žrtev.

Politični pregled

Zelo zanimivo se razvijajo politični dogodki v naši domovini. Klerikalci dokazujejo vsak dan, da so pri volitvah grdo gojlfali slovensko ljudstvo, ko so mu obljubljali, da ga samo oni morejo rešiti beogradske nadloge. Tako je bilo pred volitvami in danes —

klerikalci podpirajo vlado,

in sicer tako vlado, ki nima čisto nobenega razumevanja za ljudske potrebe, in skrbi samo za to, da se bogatijo njeni voditelji. Skoraj vsi današnji ministri so težki milijonarji, nekateri so celo v Berlinu kupovali

palače, drugi so eno samo noč zakvartali po 30.000 dinarjev — In ti ljudje so postali naenkrat pravi vzori naših klerikalcev, ki so imeli pred volitvami polna usta same ljubezni do slovenskega ljudstva, v žepu pa so medtem kazali fige, češ, teleta neumna, za nas glasujete, da se vam bo dobro godilo na drugem svetu, nam pa že — na tem svetu.

Nobena stranka še ni tako hitro snedla vseh svojih obljub, danih ljudstvu ob volitvah, kakor je to storila naša klerikalna stranka. Ali bo naše zapeljano ljudstvo, ki je šlo v volilni boj

za klerikalno avtonomijo,

vsaj sedaj izpregledalo, ko vidi, da klerikalci ne delajo čisto ničesar za dosego avtonomije, temveč podpirajo v narodni skupščini vlado, sestavljeno iz radikalne stranke, ki je nazadnjaška v vsakem oziru.

Res, tako ogoljujano kot slovensko ljudstvo, je bilo ogoljuvano še malokatero ljudstvo na svetu. Slovensko ljudstvo si je dalo pri volitvah prav slabo izpričevalo o svoji politični zrelosti in zato ni čudno, ako se mu slabo godi, ako se razmere še vedno ne morejo urediti; saj je samo glasovalo za klerikalce, torej za neurejenost, za nazadnjaštvo, ker za take razmere v državi morejo biti samo klerikalci, ki upajo na ta način razbiti našo veliko Jugoslavijo in postaviti na delu njenih razvalin državico, v kateri bi farovži neomejeno gospodarili. Dosegli klerikalci sicer ne bodo svojih črnih ciljev, ker je naš narod po veliki večini

za enotno in močno državo

in klerikalci se bodo morali prej ali slej umakniti pred odločno narodovo voljo! Ampak škodijo pa klerikalci vendar zelo veliko našemu razvoju in napredku. Razmere se vse dotlej ne bodo zboljšale, dokler bo ljudstvo drlo kot čreda ovac za — svojimi izdajalci.

Enaka nesreča za državo kot naši klerikalci je tudi hrvatski Radič.

najnovejši vrhovni poveljnik vseh razdirajočih tolp v državi. Naši klerikalci spadajo seveda tudi med te razdiralne tolpe in zato so se podali pod Radičevo poveljstvo. Dr. Korošec danes ni nič več kot Radičev

— pismonoša, ki prenaša Radičeva sporočila iz Zagreba v Beograd in od tam odgovore nazaj v Zagreb. Res, globoko je padlo naše ljudstvo, da je take ljudi izvolilo za svoje zastopnike!

Tako je pri nas v časih, ko so se združili naši klerikalci z norimi pristaši Stipice Radiča, z bosanskimi agi in begi, temi največjimi zatiralci bosanskega kmeta.

Drugače gredo pa po Evropi politična vprašanja svojo pot.

Med Nemčijo in Francijo

se nadaljujejo pogajanja, v katerih je Nemčija malo odnehala, Francija pa dosledno vztraja na svojem, že večkrat izraženem stališču, da mora Nemčija plačati vse, kar je dolžna plačati. Ampak pogajanja se bodo vseeno nadaljevala, ker današnjega stanja ne prenese niti Nemčija, deloma pa niti Francija.

Od naših sosedov so najbolj

nemirni Madžari,

ki vedno vznemirjajo češkoslovaško in našo državo ob meji. Oni bodo to delali tako dolgo, da propadejo popolnoma kot narod, ki ni sposoben za življenje. Gospodarsko se nahaja Madžarska že danes na robu propada in ako se v zadnjem hipu ne spametuje, bo morala propasti, ker z večnim vznemirjenjem sosedov bo izzvala samo svoje novo razkosanje, ker so sosedje premočni, da bi se dali vedno izzivati od madžarskega pritlikavca. Slabo bo končal madžarski narod, ki žalosten konec tudi zasluži, ker je preveč zatiral skozi stotletja Slovane.

Prav zanimivi dogodki se razvijajo

na Bolgarskem,

kjer je na površju vlada, ki bi hotela obnoviti dobre sosedske odnose z našo državo. Na Bolgarskem je pa še vedno dosti takih, ki se s tako pametno politiko ne morejo sprijazniti in ti uprizarjajo v južnem delu države prave upore proti vladi. Pa vlada jih bo že ukrotila, ker je na njeni strani ogromna večina bolgarskega ljudstva, ki bo hotelo in znalo napraviti red v državi.

Z našo južno sosedinjo Grčijo smo sklenili koristno

pogodbo zaradi solunskega pristanišča,

ki ga bomo za našo pomorsko trgovino lahko neovirano uporabljali, navzlic temu, da je Solun grško pristanišče. V solunskem pristanišču dobi naša država poseben del, na katerem bodo njene oblasti same odločevale in ker velik del naše države teži k Solunu. Zaradi njegove bližine je bila ta pogodba zelo potrebna. Grčija je na pogodbo pristala zato, ker ji je veliko do tega, da živi v dobrih odnosih z nami.

Dopisi

KRŠKO. Prošlo soboto so Krčani v velikem številu posejili predavanje «Potovanje po Srbiji», ki je vzbujalo veliko zanimanje. Drugi del večera pa je bil posvečen proslavi Zrinjskega in Frankopana. Poročal je g. doktor Stane Rape iz Ljubljane povsem stvarno o obeh žrtvah avstrijskega samodrštva in skušal ne le z nacionalne, temveč tudi z moralne strani opravičiti njuno postopanje. Svoja izvajanja je zaključil s pozivom, da navzoči počaste spomin žrtev z vzklikom «Slava».

LOKA. Tukajšnje gasilno društvo bo proslavilo dne 1. julija 40letnico svojega obstanka. Obenem se bo vršil prevoz gasilnega orodja iz starega v novi gasilni dom. Sosednja društva se prosijo, naj na ta dan opuste svoje prireditve.

KAPELE. Prav po ovinkih smo izvedeli, da se je pri nas ustanovil krajevni odbor radikalne stranke. Prav veselo smo se smejali, ko smo končno izvedeli tudi imena častitih naših novopečenih radikalov. No, smo dejali, če drugi ne, ti nam bodo gotovo rešili domovino. Zaenkrat seveda še ne pričakujemo mnogo od njih, saj celo svoje novo prepričanje skrivajo kakor gad noge. Naš kraj mora sploh enkrat postati srečen. Imamo klerikalce; če nam ti namesto avtonomije pokažejo fige, kakor že pričenjajo delati, se pa lahko zanesemo na naše Radičeve republikance, da nas osrečijo z vaško republiko. Ako tudi s to ne bo nič, potem bodo pa menda novoosmojeni radikali začeli pri nas z Veliko Srbijo. To vsaj nese, kakor smo videli pri zadnjih volitvah. In če se ne motimo, imajo naši radikali ravno tako globoke žepe kakor — votlino v glavi.

Carmen Sylva:*

Tašča

«Plave oči pridejo v nebesa, a črne v vice,» je zvenelo iz veselih ust v učilnici dekliškega zavoda Sv. Srca.

«In zelene oči?» je vprašala vitka deklica z modrozelenimi očmi, črnimi trepalnicami in dolgimi temnimi obrvmi, ki so se preko finega nosu skoro dotikale. «Zelene oči pridejo v pekel,» je odvrnila črnooka, kakor da je še vedno znatno na boljšem, čeprav ji ostanejo nebesa zaprta. Lepe obrvi so se nekoliko zganile, a vprašujoča usta so ostala z nasmeškom odprta nad zobmi, ko so se ravno odprla vrata in je vstopila s strogim obrazom ena izmed

* Carmen Sylva (izgovori: Karinen Silva) je pisateljstvo ime pokojne rumunske kraljice Elizabete, soproge Karla Rumunskega. Elizabeta je bila princesinja nemškega rodu in je pisateljvala v nemškem jeziku. Izdala je precej zbirke pesmi in pripovedne vsebine.

nun. «Eleonora!» je dejala in pristopila naravnost k lepi deklici. Ta se je zganila in živa rdečica je za trenutek pobarvala pravilni ovalni obraz, ki je takoj zopet obledel pod težo zlatorjavih kuštravil las.

Trepalnice so se za hip nagnile kakor mehka perot, potem pa so gledale zelene oči širokih punčic z mešanico groznje in škodoželjnosti nuni v obraz. «Veš li, Eleonora, kdo neki je napolnil naše klavirje z majskimi hrošči?»

Globoka brezdišna tišina.

«Zakaj naj bi bila ravno jaz vsega kriva?» je končno vzkliknila mlada deklica.

«Ker se nahaja tu na tvoji obleki izdajalec!» je odvrnila nuna in prišla živahno. Pritajeno hihitanje je spreletelo vso učilnico. Vse je bilo hvaležno porednici, ki je za celo vrsto dni onemogočila dolgočasne klavirske učne ure.

«Kaj mi ni mogel majski hrošč prileteti v vrtu na obleko?»

«Da, v vrtu, kjer si prebila polovico noči. Ako takoj ne priznaš, bo kaznovan ves razred.»

«Seveda sem jaz napravila to in mi ni prav nič žal,» je trmasto priznala Eleonora.

«Tekom osmih dni zapora pri vodi in kruhu boš imela dovolj časa premisliti, ali ti naj bo žal ali ne, in dva meseca ne smeš stopiti v vrt.»

Kako mračen je mogel postati lepi obraz, če so se strnile obrvi, kako temna senca okoli oči, kako grenka usta. Nagnila je glavo in sledila nuni, ne da bi se ozrla; ko pa je korakala mimo tovarišic, je slišala: «Ljuba Lea! Dobra Lona! Pristrčna Ela! Uboga Eleonora!» in marsikatera ji je skrivoma stisnila roko.

Komaj so se bila zaprla vrata, je nastala prava zmešnjava glasov. Razumnice so grafale. Razposajenke so vriskale. «Veš kaj?» je vzkliknila črnooka. «Danes ponoči odstranim trkalo pri šolskem zvoncu. Naša sestra vratarica je gluha. Lahko zvo-

ŠOŠTANJ. Dne 22. m. m. smo imeli prireditve v prid podružnic Jugoslovanske Matice in Družbe sv. Cirila in Metoda. Igrala se je ljudska igra «Na Poljani». Gledalci smo bili z igralci prav zadovoljni. Med igro in po igri je bil srečolov. Potrebno je včasih razvedrilo, a najboljše razvedrilo je prirejanje iger. Naj šoštanjčani še nadaljujejo!

ZBILJE PRI MEDVODAH. (S puško nad očeta.) Tukajšnji znani sirovež Ivan Šetinc je prišel nekoč pijan domov in pričel razgrajati. Ko ga je oče opominjal, ga je sin pretepel in mu še grozil z vozno vago. Oče mu je vago izmaknil, nakar je sirovež tekel po puško, zaradi česa se je oče skrtil v skednju. Sirovi sin je potem dvakrat ustrelil v vrata skednja. Ker mu je sestra hotela izpuliti puško iz rok, je še njej grozil. Za svojo poživinjenost je dobil 3 mesece težke ječe.

Kmetijski glasnik

ZA SILO OBDELANI SADEŽI.

Če imamo slabše uspehe pri naših pridelkih, kakor jih imajo po drugih krajih, je krivo tudi to, da naše sadeže marsikje le za silo obdelamo. Toliko, da je običajno delo storjeno! Posebno velja to za okopavine, pa tudi za druge sadeže.

Če hočemo danes kaj več doseči — in to je naša naloga — potem je treba vsestransko vplivati na *zboljšanje naših pridelkov*. Ne le z dobrim semenom, z dobrim gnojenjem in primernim kolobarjenjem, ampak tudi s primernim obdelovanjem in oskrbovanjem. Rastline je treba v rasti podpirati! Pomagati jim moramo, da se dobro počutijo in da se kolikor mogoče uspešno razvijajo. Posebno okopavine so nam silno hvaležne za to delo in skrb. Ta pomoč se mora dati tudi o pravem času, ne pa takrat, ko je zamujeno. *Krompir*, ki bo pravočasno in dobro okopan in osut, bo vse drugače uspeval, kakor pa če ga prepozno in površno obdelamo. In tako je tudi pri drugih okopavinah. Posebno občutljiva je v tem pogledu *pesa*. Pesa je silno hvaležna za skrbno obdelovanje zemlje, in sicer koj od prvega početka, dočim nam neverjetno zaostaja, če jo zanemarjamo in ji ne skrbimo o pravem času za čisto zemljo in za rahlo zemljo.

Mali posestniki smo. Kot taki se moramo prizadevati, da s pridnim in dobrim delom kaj več dosežemo. Kolikor manj imamo zemlje, toliko skrbneje moramo pridelovati posamezne sadeže. Poglejte mestne vrtnarje, kako si znajo na malem prostoru poiskati potrebne dohodke za svoje življenje. Posnemajmo jih! S pridnim in skrbnim delom moramo dvigniti naše njivske in druge pridelke. V boljšem delu moramo tudi mi iskati izboljšanja našega obstanka, tako kakor delajo vrtnarji, obrtniki in drugi stanovi. Naše njive bi morale biti *plevela čiste, zemlja skrbno obdelana, sadeži pa tako razviti, da bi jih bilo veselje gledati!* Na ta način bo lahko prišla tudi mala kmetija do večjega blagostanja!

NAVADNI REGRAT — NADLEŽEN PLEVEL.

V zgodnji spomladi, dokler je regrat mlad, nam daje priljubljeno solato. V spomladni paši daje okusno krmo, ki je kravam priljubljena in mlečna.

Pozneje nam je pa nadležen plevel po travnikih in sploh po tratih. To pa zaradi tega, ker daje v košnji sploh premalo krme in slabo krmo, ker izpodriva druge dobre trave in detelje, ki so boljše kakor je regrat, in slednjič, ker se s svojim semenom silno lahko razmnožuje.

Regrat je tromežna rastlina z močno koreniko. Ze zaradi tega ga je težko pregnati, če se nam je enkrat vgnezdil. Razen tega pa napravlja mnogo semena v tistih znanih okroglih in mehurjem podobnih glavicah, ki jih veter tako lahko razpihuje in raznaša na vse strani. V tem pogledu je regrat močno podoben osatu in zaradi raznašanja semena ravno tako nevaren kakor ta.

Regrat je zgodnji plevel. Do živega mu pridemo, če ga v zgodnji spomladi, preden cvete ali pa v cvetju, trebimo s pletvijo. Kjer se je pa tako vgnezdil in razširil, da je vse rumeno, kadar cvete, tam ga kaže pokositi. Nič zato, če pokosimo z regratom tudi prvo travo.

Mestoma vidimo trate, ki so rumene od samega regrata. Take trate je treba pokositi, ko je regrat v polnem cvetju, tedaj prej, preden začne nastavljati semenske glavice. Če se po travniku pokažejo cela gnezda ali cele skupine tega rumenega plevela, naj se

taki prostori tudi pokose, da se nam ne more naprej širiti.

Čim manj bo tega plevela v travniški ruši, tem bolje! Zato pa proč z njim!

NIZKA JUNČEVINA IN NJENE POSLEDICE.

Neugodni položaj naše bikoreje je znan. Naj ga presojamo s kakršnekoli plati ga hočemo, zmeraj in povsod pridemo do zaključka, da smo tega položaja *sami krivi*. Pridemo pa tudi do zaključka, da toliko časa ne bo bolje, dokler se ne postavimo z našo bikorejo tudi na *gospodarsko stališče*.

Bikoreja se mora izplačati! Bikorejec naj zasluži, da se bo z veseljem ukvarjal s to rejo in da bo imel s čim skrbeti tudi za potrebni naraščaj, oziroma za nadomestek. Z nizko junčevino to ne gre! Na ta način mora postati vsa ta reja *tako negotova in tako slučajna*, kakor je danes. Le s primerno visoko junčevino se bo povzdignila bikoreja, ne le po svojem številu, ampak tudi po svoji *kakovosti*. In pri nas je obojega potreba. Pri nas je treba, da že enkrat preneha tisto večno pomanjkanje bikov, ki že samo na sebi silno otežkuje ves napredek živinoreje. Treba pa tudi, da se bikoreja izboljša po svoji kakovosti.

Če se bo reja izplačala in donasala ugodne dohodke, se bo vsak bikorejec potrudil, da bo redil kaj dobrega, kaj takega, da bo lahko s ponosom tekmoval z drugimi bikorejci. Priznano dobri in lepi plemenjaki bodo tudi najprej potisnili slabe zakotne bike v stran. Navsezadnje mora priti pa tudi naš najzanimivejši živinorejec do prepričanja, da ni zadosti, da se krave sploh obreje, ampak da je treba dobivati po bikih tudi boljši zarod kakor je sedanji. Le na ta način se bo povzdignila vsa reja!

Junčevina bodi zaradi tega tako visoka, da se dobro izplača bikoreja in da je omogočena tudi nabava, oziroma izpodreja novih plemenjakov. To je stališče, ki ga moramo zavzemati tako z gospodarskega kakor tudi z živinorejskega stališča! To stališče nas bo najprej dovedlo do tega, da pridemo tudi pri nas enkrat do *zadovoljivega števila dobrih plemenjakov*. Dokler bo pa junčevina premizka, bo vsa bikoreja polovičarska in z njo vred tudi ves uspeh take reje.

ni in zvoní, a me spimo kakor kune. In če me kaznujejo, pridem k moji Eleonori, to bi mi bilo ravno všeč.

«In jaz!» je vzkliknila druga, «namažem siopnice z milom. Če bodo potem hotele nune zjutraj doli, pazite, kako hitro bo to šlo!»

«Osem dni zapora pri vodi in kruhu ter dva meseca brez vrta!» je omenila rdečelična deklica s svetlimi plavimi očmi. «Tam gor! ni lepo! Svetujem vam, bodite pametne!»

Visoko pod streho je bila sobica, dobro znana siva sobica, tlakovana z opeko. Iz nje se je skozi eno samo lino videl košček mrzlega sivega neba, edina svetloba, po kateri so se stalno ozirale objokane oči, če so se hotele ali ne. V tem majhnem prostoru se je nahajala samo ena deska z volneno odejo. Poprej, se je spominjala Eleonora, je bila v sobici tudi miza s stolom; toda enkrat so jo zasačili, ko je bila postavila stol na mizo, se splazila kakor

mačka skozi ozko lino in prebila marsikatero uro na strni strehi, visoko nad vrvenjem mesta Pariza; tistega dne sta bila miza in stol odstranjena in samo deska je ostala. Na okrajku je ležal kruh in stal vrč vode, drugače ni bilo ničesar v sobi, niti peči. Če je bilo mrzlo, se je mogla zaviti v odejo, ki je bila srteča in dovolj težka. Prej je bilo na stenah vse polno raznih čečk, karikatur in stihov. To vso so prebelili in v Eleonorino začudenje se je morala ona najprej sleči in odvzeli so ji vse, svinčnik, nož, neko malo ročno delo in celo njeno svetinjo — beležnik, katerega je nosila skritega na prsih. Hotela ga je hitro raztrgati. Nuna pa jo je prehitela in ji ga izmaknila. Tresoča se od jeze, sramu in mraza je stala še v srajci tu, ko so se zaprla vrata in nuna, ki ves čas ni izpregovorila besede razen ukaza, naj se sleče, je izginila s plenom. Beležnik je bil takoj izročen prednici in kar je bilo v njem napisano, ni bilo pripravno za olajšanje kazni, ki je bila izrečena nad mlado upornico.

Zasmehovalne pesmi, skrajno podobne karikature so poleg viharnih izlivov srca polnile tesno popisane lističe.

Eleonora je videla v duhu, kako so naš njeno knjižico nune stikale glave, njo pa obsojale v prokletstvo, jo zaničevale ter obtoževale zaradi marsikatero krivde, ki se je prej napol izpregledala. Gledala je svojo obleko, ki je še ležala na tleh, in mislila: Ko bi bila vsaj zima, bi se sploh več ne oblekla, da bi zmrznila. To bi se nunam prav zgodilo. Upala je bila, da jo bodo zaradi njenega zadnjega čina spodili iz zavoda. Namesto tega pa nič drugega kakor zapor v svoji najstrožji obliki. Kakšno kazensko delo bi ji bilo skoro v prijetno raztresenje. Toda prazen nič je strmel vanjo. In osem dni naj zdrži v zaporu! Nikak glas ni prodril do nje, niti stokanje klavirjev, ki so jih čistili. To bi ji bilo v tolažbo. Toda že ni mislila več na to. Mislila je, da je sirota in zapuščena na svetu — mogoče še za dolga leta v osovraženi šoli. Potem pa jo je prišlo naenkrat strašno

Gospodarstvo

III. LJUBLJANSKI VZORČNI VELIKI SEJEM.

(Od 1. do 10. septembra 1923.)

Železniške ugodnosti. Vsem udeležencem letošnje velesejmske prireditve je na podlagi sejmske legitimacije priznana železniška vožnja za polovično ceno do Ljubljane in nazaj. Prometno ministrstvo je tudi letos dovolilo porabo dnevnih brzovlakov št. 4 in 5. Za prevoz razstavnega blaga je dovoljen 50odstotni popust.

Zahtevajte prospekt s prijavnico od Ura-
da ljubljanskega velikega sejma, Ljubljana,
Gospodarska cesta (telefon interurban 140).

JOS. ZUPANC: KONSERVIRANJE SADJA IN VSAKOVRSNE POVRTNINE ZA DO- MAČO UPORABO.

Knjižica pod tem naslovom je izšla sedaj že v 4. natisu, kar gotovo govori za njeno potrebo in praktičnost. Namen ji je, da razširja spoznavanje raznih načinov konserviranja in uporabe sadja in povrtnin, upošteva pa predvsem one načine, potom katerih je mogoče v kratkem času in z malimi sredstvi konservirati velike množine ter tako oskrbeti gospodinjstva s svežimi živili v dobi, ko teh v naravi takih ni mogoče dobiti.

V potrebo racionalnega konserviranja nas uvaja poljuden pouk o bakterijah in njihovi kvarljivosti, nadalje najdeš v I. delu knjižice vsa potrebna navodila o sušenju sadja, ki ga pisec po pravici smatra za najvažnejši način njegovega konserviranja in o vkuhavanju sadja, o napravljanju sadnih kompotov, sokov, odcedkov ter neopojnih sadnih pijač, o pripravljanju sadnih zdrizov (želej) in mozg, sadnih paš in sadnih sirov, o raznih jagodnih vinih in sadnih likerjih. Poučuje nas torej o najraznovrstnejšem v vsakem gospodinjstvu možnem uporabljanju sadja, ki pri nas še dolgo ni tako, kakor bi si ga iz narodnogospodarskih ozirov smeli želeli. Pri oddelku o sadjevcu in hruševcu nas seznanja pisec z razumnim ravnanjem pri napravljanju te zdrave pijače, govori pa tudi o njenih napakah ter o njihovi odpravi, ozi-

roma preprečenju. I. del zaključuje praktično navodilo o pripravljanju sadnega kisa za dom in prodajo.

Vsi mnogoštevilni recepti v knjigi so preizkušeni in prirejeni tako, da se sadno konserviranje izvršuje po njih ob najnižje mogočih izdatkih; iz istega vzroka razkazuje pisec razno uporabo sadja pri drugih narodnih med preprostim ljudstvom, ki gotovo stremi po dobri kakovosti, skuša pa to doseči z najmanjšimi stroški.

Isto načelo opazujemo v II. delu, ki govori o konserviranju povrtnin, in sicer o konserviranju v patentiranih steklenicah, v kisu ali v soli. Pri tem se ne obrača le na manj znano ali vsaj v kmetijskih gospodinjstvih manj navadno vkuhavanje v konservnih in navadnih steklenicah, marveč daje tudi podrobna praktična navodila za obče udomačeno kisanje zelja in repe.

Kot dodatek zaključuje knjigo navodilo o konserviranju mesnih jedil v patentiranih kozarcih, kar je posebno primerno v odročnih krajih, kjer je inteligenca, n. pr. učiteljsvo, pogosto prisiljena klicati na pomoč oblasti, da dobi slabo, a drago hrano v vaški gostilni.

Zaradi te tako raznovrstne, praktične vsebine smo prepričani, da se ob knjigi ne bodo spottikali niti najhujši protialkoholiki, ker vsebuje recepte in navodila za napravljanje alkoholnih sadnih izdelkov; saj po drugi strani njim samim nudi dovolj navodil za brezalkoholno uporabo sadja.

Knjiga, ki je pisana poljudno, preprosto in vseskozi lahko umljivo, prav toplo priporočamo našim gospodinjstvom, gospodinjstvom šolan in tečajem, kakor tudi učiteljsvu osnovnih in meščanskih šol, ki umeva svoje naloge o narodnoprosvetnem delu med ljudstvom tudi v racionalnogospodarskem oziru.

Cena knjigi je 15 Din, po pošti 16 Din ter se proti gotovemu plačilu naroča na naslov: Josip Zupanc, okrajni ekonom v Ptuj. Na naročila brez plačila se ne ozira. Položnice so na razpolago.

TRŽNI PREGLED.

ZITO: Cene se v zadnjem času niso mnogo izpremenile. Ker se je vrednost na-

šega denarja zboljšala in ker so izgledi na letino dobri, bodo cene v kratkem najbrž nazadovale. V Vojvodini se je prošli teden tržila pšenica po 450 do 460 Din, rž po 375 do 380 Din, ječmen za pivovarne po 325 do 350 Din, ječmen za krmo po 300 do 310 Din, nova koruza po 260 do 285 Din, stara koruza po 300 do 315 Din, moka «0» po 675 do 712 iDn, otrobi drobni po 150 do 175 Din, otrobi debeli po 200 do 225 Din.

ZIVINA: Cene goveji živini čvrste, čeprav se doma manj kupuje, a je izvoz v Italijo še precejšen. Cene svinjam so pa nekaj nazadovale. Cene na Hrvaškem za kilogram žive teže: voli boljši 15 do 17 in pol Din, krave za klanje 12 in pol Din, slabe krave za klobase 8 Din 75 par, svinje mesnate (v Belovaru) 23 Din 25 par, debele v Zagrebu 27 in pol Din, v Sremu 23 do 25 Din. Na zadnjem ljubljanskem sejmu so se tržili volji prvovrstni po 70 do 85 kron, drugovrstni po 60 do 70 kron, krave po 55 do 60 kron.

JAJCA: Cene so se prošli teden gibale med 1 Din 15 par do 1 Din 20 par za komad. V inozemstvo se malo izvažajo.

VINO: Položaj vedno enako slab. Cene slabijo tudi v sosednjih državah, le v Italiji so čvrste, ker Italija svoja lanska po kakovosti dobra vina z lahkoto razpečava. Pri nas se za izvoz naših vin premalo stori, na kar bo treba resno misliti, ker se tudi letos obeta obilna trgateg.

= **Vrednost našega denarja.** Dne 7. t. m. se je dobilo na zagrebški borzi: 1 dolar za 92 Din 50 par do 93 Din, 100 lir za 455 do 475 Din, 100 avstrijskih kron za okoli 13 par, 100 češkoslovaških kron za 275 do 277 Din, 100 nemških mark za okoli 25 par. — Na curiški borzi je veljalo 100 dinarjev istega dne 5 švicarskih frankov 85 santimov.

= **Občni zbor Slovenske banke v Ljubljani** se je vršil v ponedeljek 7. t. m. Čisti dobiček zavoda v prošlem letu znaša 2,620.800 kron. Denarni zavod se je tekom prošlega leta dobro razvil in ima podružnice v Novem Sadu, v Dolnji Lendavi, v Ljutomeru ter v Mariboru. Vloge zavoda so se povišale od okoli 48 milijonov kron v letu 1921. na okoli 80 milijonov kron v prošlem letu in še stalno naraščajo.

domotožje po skoro pozabljeni deželi njenih detinskih let, po velikem rumunskem solncu, po nepreglednih rženih poljih, po kmetih s temnimi očmi, belimi srajcami, širokimi pasovi, po sladkem rumunskem jeziku, ki vsebuje toliko laskavih besed, Dudnia, Mititika, Dragulica in Inimioara ter vse sladke besede, ki sta jih vsipali nanjo mati in dojlja; kajti bila je edinka, oboževanka, hišni tiran, in sedaj je tu! Stresla se je v joku, da se je morala nasloniti na steno. Potem se je vrgla na obledo, se zakopala vanjo in stokala: Mati, moja mati, maikulica, vzemi me k sebi! Tako sem nesrečna, mamica, zakaj si mrtva? Reci še enkrat Duduia, mati, maikulica! — Končno je vstala in se počasi zopet oblekla v osovraženo črno samostansko obleko, ki jo je mogla še manj trpeti, odkar je mislila na barv bogato domovino, na solčni žar, na obilico cvetja, na ovenčana dekleta z rdečimi krili in bogato vezenimi srajcami. Skoro bi bila zopet strgala obleko raz sebe, ko bi se ne bila sramovala. Bilo ji je, kakor da sliši cigane k plesu goslati davno pozabljene melodije;

vse je bilo pred njo v čudni razločnosti: vonj novega sena, lepi zeleni vrči, bele lesene kanglje, ki so jih nosila dekleta na ramah. Pri spominu na to je postala tako žejna, da je morala piti. Toda takoj je zopet postavila vrč na svoje mesto in se stresla. To ni imelo okusa kakor voda doma, izborna voda, ki igra v vročem podnebu tako važno vlogo. «O, moja čudovito lepa dežela!» je vzkliknila in stegnila roke. In zopet so jo oblike solze. Prvo noč je spala globoko in čvrsto, ker je bila utrujena od plakanja. Sanjala je bila o domovini, o svoji materi. Na njene poteze je že bila pozabila, a mehke roke, nežne prsi, na katere se je naslanjala, je še čutila. Zbudila se je tako raztresena, da ni mogla takoj zapopasti, kje se nahaja. Šele bolečine v hrbtu in v udih so jo spomnile, kje je ležala. Bila je trudna, na smrt trudna in gladna. Včerajšnji kruh je bil suh in trd; pojedla je samo majhen kosček in je bila sita, kakor da bi bila preveč zavžila. Da bi se ogrela, je pričela v ozkem prostoru hoditi gor in dol, a jo je pri tem vedno bolj zeblo. Ko je solnce vzhajalo, je rde-

kasta svetloba pobarvala odejo, a takoj ugasnila. Prostor in nebo sta bila zopet enako siva. Dolgčas, ki je za bolnike zdravilen, učinkuje na zdrave kakor bolezen, in čim več ima človek temperamenta, tem hitreje véde dolgčas do mrzlice. Limfatična (s slabo odporno silo) narava postane zaspana in melanholična (mračna), sangvinična (živahna) pa besna, in človeka samega zapreti, je nevaren poizkus. Zvečer drugega dne je ima Eleonora začela lica in je ponoči videla strahove. Pri-
kazen je sledila prikazni in njeno srce je neprestano bilo kakor kladivo. Brez prestanka je delovala domišljija in ji kazala strahotne slike, drugo za drugo, dokler ni deklica vsa mokra od znoja ležala pod svojo odejo in se iz strahu komaj upala dihati. Službujoča sestra, ki ji je izmenjavala kruh in vodo, je poročala, da Eleonora še vedno ni izpregovorila in da ima velike črne kolobarje okrog oči. Prednica je ostala neizprosna. Pokora zaradi majhne knjižice se mora izvršiti in če deklica zastran tega tudi zbolji. (Dalje prih.)

Beleške

+ Polomil ga je. Janez Brodar, imenitni predsednik Kmečke zveze in vesten pobiralec poslanskih dnevnic, je moral pretekli teden čuti tako izdatno pridigo od svojih lastnih tovarišev, da ga je moralo zasrbeti za ušesi, če ima tam še količkaj mehke kože. Slavni Janez Brodar se je namreč čutil poklicanega, da je na Radičevi skupščini v Zagrebu zapel slavo komedijantu Radiću. To je seveda storil na lastno pest, brez privoljenja stranke. In hrvatski klerikalci, ki jim Radić težko leži v želodcu, saj jim je pobral vse glasove, so Brodarju to tako zamerili, da so ga v svojem glasilu pošteno ozmerjali in mu prepovedali, da bi se še kdaj pojavil v Zagrebu s kakim prisiljenim zeljem v obliki slavospeva.

+ Radikalci v Sloveniji. Radikalci so pri zadnjih volitvah nakupili premalo slovenskih duš. Mandatov niso dobili, a jim je vseeno ostalo še toliko denarja, da kupčujejo še nadalje. Neznčajništva je menda malokje na svetu toliko kakor ravno med Slovenci. V vsaki vasi najdete po par ljudi, ki vam prodajo svoje prepričanje za primerno ceno, kakor so svoj čas svojo narodno zavest prodajali ptujskim šnopsarjem za frakelj žganja. In tako se tu in tam ustanovljajo krajevni odbori radikalne stranke. Radikalci so zviti ptiči in vedo, da se z denarjem in milostnimi drobtinami vse doseže. Saj so celo še klerikalce pridobili, da podpirajo njihovo viado. To podpiranje Velesrbov bo še drago hodilo Koroševcem.

+ Obsodba «Straže». Pred meseci je «Straža» v svoji običajni strupeni lažnivosti prinesla članek o «groznem zatiranju katolikov v Jugoslaviji, ker pri vojaki niso istočasno s pravoslavni popi nameščeni tudi katoliški vojni kurati». Vse to je bilo seveda zlobno izvito iz trte. Zato je mariborska vojna oblast poslala «Straži» popravek, ki pa ga je urednik Golec odbil. Vojna oblast je nato še dvakrat poslala pojasnilo, toda Golec je zasmehovaje zavrnil narednika, ki je prišel v uredništvo, da naj se vojna oblast nauči pisati popravke. Vojna oblast je to zasmehovanje javila državnemu pravdnstvu in sodišče je duhovnika Golca obsodilo na

1200 kron globe. Gospodje pri «Straži» si dovoljujejo že vse preveč, kakor da zanje zakoni ne obstojajo.

Sokolstvo

OTVORITEV SOKOLSKEGA DOMA ZA POLJANSKO DOLINO.

Na binkoštno nedeljo se slovesno odpravi Sokolski dom v Gorenji vasi. Dom, ki je zgrajen večinoma iz darov in žuljev domačega ljudstva, bo posvečen spominu tukajšnjega rojaka dr. Ivana Tavčarja.

Premagati je bilo marsikatero težavo in velike skrbi, ki so marsikomu kratile spanje, da je zršla ta za dolino naravnost veličastna stavba.

Na dan otvoritve so vabljeni v Poljansko dolino vsa bratska in druga napredna društva, vsi pravi rodoljubi in vse domače občinstvo, da se udeleži slovesnosti v narodnih nošah. Slavnost se prične na predvečer s primerno gledališko igro. Drugi dan dopoldne je okrog 9. ure posest dr. Ivan Tavčarjevega groba, potem sprejem gostov v Poljanah okrog 10. ure. Skozi Poljane do Gorenje vasi sprevod do doma, kjer se vrši okrog pol 12. ure otvoritev. Popoldne ob treh javna telovadba in nato ljudska veselica s plesom. Skrbelo se bo za postrežbo v največji meri. Da se pa vé približno preskrbeti živil in poskrbeti za prevozna sredstva (vozove in avtomobile) iz Škofje Loke v dolino, se prosijo vsa društva, da do 15. maja sporoče približno število udeležencev.

Na binkoštno nedeljo vsi v Poljansko dolino, rojstni kraj in počivališče Sokolastaroste dr. Ivana Tavčarja!

Novosti

SOLNČNI DNEVI.

Ali vam je po volji vreme zadnjih dni? Menda smo se končno le pobotali z nebom, da lahko še za dogleden čas računamo na vedro sinjino in oživiljajočo solnčno toploto, ki opaja cvetočo naravo kakor zdravo domače vino. Vse je v cvetju, oživiljeno in prenovljeno. Tudi v nas je vzbujena zavest prerobenega življenja, sveži smo in pomlajeni. Kamor obr-

nemo pogled, povsod bujnost, mladost, harmonija.

Otresli smo se čemernosti. Zabavljamo se. S katero spomladjo pa bomo prav za prav prenehali godrnjati? Neko nezadovoljstvo — nad čemerkoli in povodov je sicer še vedno dovolj — je v nas že tako vkoreninjeno, da brez «jamranja» nismo zadovoljni. Draginja... draginja... to je danes beseda vseh besed.

Seveda pomlad, kakor je ljubka in prijazna, zaenkrat še ne more potegniti z naših pleč tega križa sedanjosti, ki ga nosimo vsi. Po naših južnih krajih je poslala svoj prvi sad, sočne črešnje. In kaj mislite, po kaki ceni? Po kroni ena češnja s peško vred...

A vseeno! Tu so naši solnčni dnevi, zlati v svojem sijaju. Kadar se preko naših bogatih njiv, širom Jugoslavije zamajejo zlati valovi plodne letine, tedaj se bo potrdilo naše upanje v lepše čase, ki morajo priti. Zlati klas je prava jugoslovanska valuta.

* Binkoštna številka «Domovine» izide s prilogo, ki bo zelo zanimiva.

* Kraljica v Dalmaciji. Naša kraljica Marija, ki se v družbi svoje matere, rumunske kraljice, nahaja v Dalmaciji, se je te dni odpravila iz Dubrovnika na otok Lokrum, kjer jo je lepota otoka in morja tako očarala, da ostane tam več dni. Obe kraljici sta splošno tako zadivljeni nad lepoto naše jadranske obale in nad prisrčno ljubeznijo, ki jima jo povsod izkazuje dalmatinsko ljudstvo, da ostaneta še kakih 14 dni v Dalmaciji.

* Smrtna kosa. V Slovenski Bistrici je umrl upokojeni višji artilerijski oficijal g. Jožef Omerzu. Pokojnik je bil vedno odločen in napreden narodnjak. — V Št. Lenartu v Slov. goricah je umrla gostilničarka gospa Antonija Arnuš, obče spoštovana in narodnoz. slovenska žena. — V Mariji Snežni je umrl splošno priljubljeni gostilničar in kmet g. Jožef Štaudekar v starosti 61 let. — Pri Sv. Jakobu v Slov. goricah je umrl g. Jožef Roškar. Bil je vzoren gospodar in značajan mož. — Na Vrhniki je umrla ga. Matilda Mulley, soproga deželnosodnega svetnika g. Karla Mulleya. — V Ljubljani je umrl g. Josip Brezigar, upokojeni nadučitelj iz Doberdoba.

Kako so volili Anžljev stric?

Najstarejši mož v naši vasi na Štajerskem so Anžljev stric. Pipa tobaka, kozarček ljutomerčana in čista vest — to jim je vse, za drugo jim ni mar. Za duševno razvedrilo prebirajo ob toplih nedeljskih popoldnevih pod orehom «Večernice» in pa «Življenje svetnikov». Casnikov ne čitajo nikoli, ker se na politiko, kakor sami pravijo, nič ne razumejo. Pri prejšnjih volitvah so jih sosedje nagovarjali, naj gredo volit. A jih nihče ni mogel spraviti k temu. No, pri zadnjih volitvah so pa le šli oddat kroglico.

To je bil izreden dogodek. Kdo jih je k temu pripravil in kakšno nepriliko so Anžljev stric imeli s kroglico, povemo v nastopnem:

V nedeljo, na dan volitev, so se Anžljev stric sicer hoteli odpraviti k deseti maši, toda putika jih je primorala, da so ostali doma. Da pa Bogu nedeljske pobožnosti ne ostanejo na dolgu, so vzeli s police evangelij, natakili očala ter prebirali in premišljali božji nauk. Ravno so prečitali priliko o farizeju

in cestinarju, ko začujejo po vasi drdranje koleslja.

Komaj pogledajo Anžljev stric skozi okno, se koleselj že ustavi pred njihovo hišo in hip nato stopi v izbo mladi kaplan od fare, suhljat in dolg, s kislim obrazom in mežikajočimi očmi. Strica je strašno presenetil nepričakovani obisk, spoštljivo pozdravijo «Hvaljen Jezus!» — toda gospod kaplan, kakor da je preslišal pozdrav, takoj vpraša strica, ali ne gredo volit...

«Putiko imam,» odvrnejo stric, «in ne morem niti v cerkev. Volit pa sploh ne bi šel, ne razumem politike in strank.»

«Stric, pri volitvah gre tudi za našo vero,» prigovarja kaplan. «Z menoj se popeljete tja in nazaj; spotoma vas že poučim, kam morate spustiti kroglico. Kar opravite se, stric!»

Anžljev stric, bogaboječ mož, so vedno spoštovali božje namestnike. Zato se tudi tokrat naglo opravi in sedejo v koleselj.

Mladi kaplan je bil ta dan izredno prijazen s stricem. Pri nas na Štajerskem je bila, kakor znano, prva skrinjica demokradska, druga pa klerikalna. Zato je kaplan med

vožnjo neprestano razlagal stricu, da morajo kroglico spustiti v drugo skrinjico, ker je ta edina za katoliške može in z odpustki pripomore k izveličanju. Vse druge, je dejal kaplan, so brezverske, posebno prva vodi naravnost v pogubo na drugem svetu. Anžljev stric so se kar prekrizali po tej besedi.

Pred voliščem se koleselj ustavi. Kaplan spremi strica še do praga in jim venomer prigovarja: «V drugo spustite kroglico, v vse ostale pa pokažite figo!»

Vstopijo Anžljev stric v dvorano pred komisijo in dobijo kroglico. Trdno jo stisnejo v dlan in stopijo pred skrinjice. «Aha, v prvo moram pokazati figo,» pravijo pri sebi in vtaknejo roko v prvo skrinjico, pokazati hočejo figo, tedaj pa se jim izmuzne kroglica in, smuk, že počiva v demokratiški skrinjici!

«Križana nebesa!» vzdihnejo Anžljev stric, «v drugo škatlo so mi naročili kaplan izpustiti jo, pa mi je ušla v prvo. Dajte kroglico nazaj!»

Komisarji in čuvarji skrinjic se le nasmehnejo Anžljevemu stricu in jih še precej domače poučijo, da se dandaneš sme voliti samo enkrat...

Pokojnik je bil vedno odločen naprednjak. V početku vojne je bil zaradi svojega odločnega jugoslovanskega mišljenja tudi interniran. — Blag jim spomin!

* **Katoliški župnik proglašuje judenburške žrtve za — zločince.** Z dežele nam pišejo, da je neki župnik proglašil s prižnice judenburške žrtve za zločince in rekel, da je največja neumnost, če jih sedaj izkopljejo in prepeljejo v domovino. Naš dopisnik obenem pripominja, da je bil dotični župnik eden najbolj vnetih avstrijakantov, vojnih hujskačev ter agitatorjev za vojna posojila ter je med vojno nedeljo za nedeljo zabavljaj nad Srbi ter jih zmerjal za zločince. K temu dopisu samo pripominjamo, da mora imeti človek, ki govori s prižnice take nečloveške besede, v sebi živalsko vest. Vojaki 17. pešpolka, ki so bili ustreljeni, ker so se uprli avstrijskemu krvološtvu, ne zaslužijo, da bi jih tak človek, ki si lasti poklic dušnega pastirja, le mimogrede povlekel skozi usta, ki sejejo namesto ljubezni le sovraštva požar.

* **Volkovski spomladi.** Pišejo nam: Dne 26. aprila t. l. med 11. in 12. uro dopoldne sta se na cesti med Koprivnikom in Planino pojavila dva volka in kazala znake, kakor da hočeta napasti ravno mimoidočega g. Franca Zabkarja iz Cremošnic. Franc Zabkar se je hitro poslužil orožja in oddal na volka tri strele s samokresom. Najbrže je enega ranil. Nato je eden volkov izginil, drugi pa je gospoda Zabkarja še nekaj časa oddaleč zasledoval, dokler ni na ponovne strele izginil. Čudno je, da sta volka kazala tako agresivnost in to še spomladi, ko se volki po navadi celo pozimi izogibljejo ljudi.

* **«O polnoči, ko vse najslajše spi...»** Sicer ni bilo ravno o polnoči, temveč že bližje 1. ure, ko se je nenadoma zaslišal iz okna v drugem nadstropju neke hiše na Dunajski cesti v Ljubljani obupniški glas: «Stražnik, stražnik, tatovi!» Glas je bila še vsa živa polnočnih gostov, ki so po nedeljskem jurjevanju nadaljevali veseljačenje po gostilnah in kavarnah ter kolovratili sem in tja, zato je prihitela pred omenjeno hišo takoj večja gruča ljudi, nekateri pa so hiteli po stražnika. Kar se nenadoma odpre še eno okno v drugem nadstropju in iz njega po-

Klavrno se stric odpravijo na sveži zrak, kjer jih je pričakoval kaplan. Stric mu odkrito razodene svoje pogubljenje. Srdito se kaplanu zasvetijo oči, brez besede sede v kolosej in se odpelje v župnišče.

Anžljev stric so počasi krevsali proti domu, dokler jih ni z vozičkom dohitel Lovrenčkov Lojze, zaveden demokrat. Med potjo je izvedel za stričkovo nezgodo, zato je hitro ustavil konja, povabil strica na voz in dejal: „Čisto prav je bilo, stric! Poštenjak ste, pa se vam figa ni obnesla...“

Tako se je Anžljevemu stricu prigradilo pri zadnjih volitvah, da je je bil narobe prav.

Smoletov Lojze.

O milijonih.

V Nemški Avstriji računajo v glavnem le še z milijoni. In pravijo, da sta se zadnjič na Dunaju dva pijančka pogovarjala o zvezdoznanstvu. Prvi je dejal:

„Ti ne moreš umeti, da je solnce oddaljeno od naše zemlje dvajset milijonov milj!“

Drugi se je zamislil, odkimal z glavo ter odvrnil:

„Ej za božjo voljo, kaj potem! Kaj sploh dandanašnji še pomeni milijon!“

gleda neki možak ter začne potihoma tolažiti razburjeno gospo: «Gospa, saj menda niso tatovi, le X. Y. je prišel od nekdaj pijan, pa menda išče kakega dekleta». Gospa je še vsa ogorčena vzkliknila: «O te presnete mrhe!» Nato sta se okni zaprli. Zanimivo je končno tudi, da kljub precej časa trajajočemu klicanju stražnika ni bilo mogoče dozvati. Sicer se je iz cele zadeve razvila navadna pijanska neidilčna idila, pa recimo, da bi se bil res izvršil vlom!

* **Splavarska nesreča na Dravi.** Mariborski železničar Krajner, njegov sin, splavar Stapanik in dva delavca so peljali iz Maribora v Št. Peter 13 merov dolg splav kolja. Vsled narasle vode pa se je splav nasproti Lorberjevi hiši v Št. Petru začel obračati. Voda ga je zanesla v levo strugo, kjer so vsi poskakali na obrežje, le en delavec se ni mogel rešiti. Drava ga je zanesla pod šentpeterski mlin, kjer je prišel pod mlinsko kolo in nato utonil. Tudi mlin je od kolja občutno poškodovan. Splav, ki ga je voda odnesla, je bil vreden 30.000 kron.

* **V smrti iz strahu pred porodom.** V Gračanih je žena premožnega trgovca Stanovića pred letom povila desetega otroka. Letos je zopet pričakovala nov nasledek. Strah pred porodnimi mukami pa jo je zadnje tedne tako mučil, da ni mogla niti jesti niti spati. Nekega jutra se je svečano oblekla in poslala vseh desetero otrok igrati se na dvorišče. Sama pa se je zaprla v sobo, napisala pismo možu, kjer ga je prosila, naj skrbi za otroke, ki jih je v trpljenju rodila — in se nato zastrupila.

* **Otroci v lastnem grobu.** V Prošnicah se je ob vaškem potoku igralo petero otrok. Začeli so izpodkopavati nagnjeni breg, češ, da si postavijo dom pod zemljo. Ko so že precej odkopali, so se skupno odpravili v predor. Nesreča je hotela, da se jim je nad glavami vdrl breg in jih vsi petero pokopal z debelo plastjo. Šele par ur po nesreči so jih odkopali nesrečni starši. Otroci so se zadušili.

* **Vprežen voz v valovih.** Znani ptujski gostilničar Ernst se je prošli teden s parom konj odpravil v svoj vinograd v Halozah. S seboj je imel hlapca. Ko se je vračal nazaj, je Dravinja že močno narasla vsled deževja in poplavila okolico. Navzlic nevarnosti se je Ernst podal čez most, nenadno pa se je voz obrnil. Gospodar in hlapec sta se oprijela za bližnje drevje in sta se rešila, voz in konja pa je odnesla deroča Dravinja.

* **Ciganska ljubezen in osveta.** V okolici Pirota se je mlad cigan do ušes zaljubil v neko brhko kmetico. Lepega dne ji je, ko sta se slučajno znašla na samem, tudi razodel hrepenje svojega vročega ciganskega srca. Kmetica pa ga je s posmehom zavrnila, češ, cigana pa že ne. S tem pa si je tudi zapečutila svojo usodo. Ljubosumni cigan ji je s sekiro odsekal glavo. Nato je pobegnil v gozd in ga doslej še niso iztaknili.

Iz raznih krajev

* **Na Laverci** so neznani zlikovci vlomili v gostilno in pisarno vinskega veletržca Ivana Ogrina in mu odnesli denarja in drugega blaga v vrednosti 5380 K.

* **V Vnanjih goricah** je gnal pastir pri Mariji Novak krave na pašo. V bližini hleva pa je tako nesrečno padel, da si je zlomil desno roko.

* **Na Igu** sta se poročila g. Martin Meglič in gđc. Marija Meglič, oba člana Sokola.

Povodom svojega ženitovanja sta poklonila za Sokolski dom na Igu 1300 kron. Zdravo!

* **V Domžalah** proslavlja tamkajšnje gasilno društvo 3. junija blagoslovljenje nove motorne brizgalne.

* **Pri Domžalah** bo postavljena brezžična brzojavna postaja. Zgradili jo bodo nemški inženjerji, ki so si že ogledali teren in namepravajo v kratkem pričeti z delom. Upati je, da bo brezžična brzojavna postaja pričela poslovati že letošnjo jesen.

* **V Škofji Loki** je delavec Miha Hafner prišel na obisk k svojemu bratu. Ker je bil precej vinjen, se je začel pripravati. Brat ga je nekaj časa poslušal, nato pa ga porinil skozi vrata. Miha se je hitro vrnil z vojaško puško in ustrelil skozi vrata. Krogla pa ni zadela brata, temveč njegovega sina Franca v desno roko.

* **V Logatcu** je na kolodvoru vlomil neznan tat pri progovnem mojstru Boletu. Pobasal je v nahrbtnik, kar je bilo pri roki. Preden pa je odšel, se je poslužil pripravljene golaže iz enega kilograma mesa in vsega spravil pod streho. Lačen je bil, siromak!

* **V Cajnerjih pri Št. Vidu** je kupil neki Franc Štrifot od posestnikovega sina Josipa Medena samokres. Dne 29. aprila je kazal ta samokres v gostilni Alojzija Znidaršiča na Hruščah 16letni Karolini Znidaršičevi. Samokres se je izprožil in krogla je zadela Karolino v čeljust, kjer ji je obtičala. Ranjenko so prepeljali v bolnico. Kdor ne zna ravnati z orožjem, naj se z njim ne igra.

* **V Lukovici pri Mirni** je ukradel neki 35 do 40letni ogljar Mariji Koželjevi 6000 K in srebrno uro. Isti možak je ogoljufal posestnika Jožefa Mavsarja v Praprečah pri Št. Rupertu za 1000 K.

* **V Kropi** proslavi tamkajšnje gasilno društvo dne 1. julija svojo 30letnico.

* **Na Grosupljem** je vinjari delavec Jože Miklič med vožnjo skočil skozi okno iz vagona ter se na glavi močno poškodoval. Prenesli so ga v službeni voz. Ko pa je prišel k zavesti, se je hotel še enkrat podati v samotor, kar pa so navzoči preprečili. Prepeljali so ga v ljubljansko bolnico.

* **Pri Krški vasi** bo zagrebška Mestna hranilnica začela graditi električno centralo, ki bo oddajala električni tok za mesto Zagreb in vso brežiško-krško okolico. Zgradil se bo 10 kilometrov dolg kanal od Krškega do Krške vasi. Stroški so proračunjeni na 800 milijonov kron.

* **Na Sv. Planini pri Kotredežu** je bivši farovski hlapec začutil domotožje po farovžu in ga je zopet obiskal. To priliko je seveda izrabil tako, da je svojemu bivšemu gospodarju, župniku Ivanu Drešarju, ukradel več obleke in perila, srebrno uro, usnat kovčeg in nekaj denarja.

* **V Hodošah** so neznani tatovi vlomili pri posestniku Mihaelu Kanje ter pokradli več loncev masti, 15 litrov žganja, prekajeno meso in še več malenkosti. Tatvino so najbrž izvršili cigani, ki so se prejšnje dni klatili po okolici, nato pa izginili. Škoda se ceni na 20.000 kron.

* **V Vurbergu** je viničar Ivan Zlahtnič s petimi tovariši podiral hraste. Pri tem delu je Zlahtnič s tako silo padel ob neko drevo, da je kmalu nato izdihnil.

* **V Štorah pri Celju** se je ponesrečil železniški delavec Franc Belak. Odrezalo mu je nogo. Prepeljali so ga v celjsko bolnico,

kjer pa je naslednji dan umrl. Zapušča vdo-vo in dva nedoletna otroka.

* V Š. Iju v Slov. goricah je pred predorom popravljal Rudolf Pahernik železniško progo. V hipu pa je prihitel brzovlak, ki je pograbil Pahernika in ga smrtno poškodoval. Strojevodja je opazil nesrečo in ustavil vlak. Paherniku je razbilo črepinjo in ga raztrgalo tudi po rokah in nogah.

Zanimivosti

KDO JE PRAVI KADILEC?

Pravi kadilec ni zadovoljen s cigareto kakršneoli vrste, temveč puši le eno «svojo vrsto» in le ta mu pripravlja pravi užitek, kljub temu, da včasih, kadar ni dobil kaj drugega, poseže tudi po takih, ki jih ne mara. Ako je kadilec prisiljen, da preide na drugo vrsto cigaret, trajajo tedni in tedni, preden se navadi na nove cigarete.

Mnogi moški kakor tudi ženski kadilci, trdi neki Nemec, zlorabljajo pušenje cigaret s tem, da ga degradirajo iz užitka v strast in iščejo v pušenju le trenutno ublaženje nervoznosti. Tako zvali «verižni kadilec», ki brez prestanka zažiga cigarete z dogorelimi cigaretami, ne zasluži imena pravega kadilca; istotako dotični, ki si pri obedu, preden pride na vrsto druga jed, še hitro zapali cigareto.

Pravi kadilec kadi «svojo cigareto» počasi in s premislekom; ta nima od nje samo pravega polnega užitka, temveč tudi najmanj škoduje svojemu zdravju. Dobro izdelana cigareta je tako rekoč majhna umetnina. Ako tako cigareto zlomiš, vidiš, da so tobakove niti pravilno porazdeljene in se vmes ne sme nahajati prah ali slabši tobak. Po navadi je tobak tem boljši, čim temnejši pepel daje. Slab papir je posebno velika pogreška pri cigaretah. Cigaretni papir mora biti fin, bel in izdelan iz dobre konoplje ali lanu.

Dobra cigareta in pravi kadilec se zelo razumeta, dočim onim, ki žrejo cigareto za cigareto, pride vse prav, samo da smrdi po tobaku. Tak tobačni požeruh je podoben pijancu, ki izpije vsako mlako, da le nekoliko spominja na alkoholno pijačo. Pijanec in «verižni kadilec» sta si velika brateca. Oba škodujeta svojemu zdravju, in kar zdravju škoduje, je obsojanja vredna strast in ne užitek.

MLADI ŽENSKI APOSTOL.

«Zdi se, da je svet prevzela mrzlica in besnilo plesanja. Kaj naj pomeni to, da se dandanes pleše cele noči? Ali smo ljudje resnično postali vrtavke? Jaz bom dosegla, da se bodo zaprle vse plesne dvorane!»

Komaj štirinajstletna devojčica Meri Agnesa Vitčesten, mlada apostolica in evangelistka pametnega življenja.

«Mislite, da ste civilizirani,» razlaga ona svojim poslušalcem v Bostonu, «toda vaše duše niso nikoli bile tako pokvarjene kakor dandanes. Živite samo v uživanju in divjanju. Zato se ne nadejajte, da kdajkoli občutite pravo božansko radost. Dokler se boste valjali v mlakuži nasladnega življenja, boste samo siromaki in divjaki.»

«Svet, izpreobrni se!» To je parola mlade apostolice. In množice se gnetejo okrog nje in jo poslušajo s pobožnostjo. Temne polti je, odrezanih las in izredno globokih temnih oči. Njen prijetni sveži glas ojačuje vtis njenih lepih besed. Po vsakem govoru ali predavanju ali pridigi odvarja razgovor, toda doslej se jih

je našlo le malo, ki bi se ji upali ugovarjati z uspehom.

«Zaprta bom plesne dvorane!» je obljubila svojim someščanom. In prebivalci Bostona so prepričani, da bo danes ali jutri resnično konec njihovih plesnih zabav.

POROKA PRI LITVANCIH.

O vprašanju, kdaj, v katerem letu je najprimernejše omožiti dekleta, se pri nas prav za prav malo razpravlja. Pri nas se dekleta poroče, kadar jim pač nanese dobra sreča. Na Litvanskem pa je vprašanje o možitvi deklet že zdavnaj rešeno. Tam se dekleta ne smejo poročiti pred 24. letom. Poleg tega obstoja na Litvanskem zelo zanimiv poročni običaj.

V vprašanju zakona igrata tam ženin in nevesta zelo malo vloge. Glavno besedo imajo starši obeh. Kadar se oni sporazumejo, pokličejo fanta in dekleta in jima razodenejo naklep. Vsaka devojka, ki jo omožijo, mora lastnoročno izdelati dvoje oblek za svojega bodočega.

Pri izhodu iz cerkve mora nevesta trikrat okrog velikega ognja. Ko jo privedejo domov, jo peljejo v posebno sobico, kjer ji operejo noge ter s to vodo nato poškopirajo zakonsko posteljo in vse pohištvo v sobici. Nato ji z medom izperejo usta, zavežejo ji oči in jo vedejo do vrat njenega bodočega stanovanja. Tam jo pustijo samo in zavezana nevestica mora trikrat potrkati z desno nogo po vratih, da ji odpre ženin. Po končanih ceremonijah ji porežejo lase in jo pustijo pri ženinu v poročni sobi. Gostje pa med tem pijejo, prepevajo in divjajo, da se trese hiša.

Razno

× **Izumiranje moških.** Zdi se, da moški moči na svetu pričinja odzvanjati. Neki italijanski profesor je na osnovi dolgoletnih raziskovanj ugotovil, da se na svetu rodi vedno več žensk, oziroma vedno manj moških. V Evropi je od 475 milijonov prebivalcev 225 milijonov moških, torej je žensk 25 milijonov več. V Nemčiji prihaja na 1000 moških 26 žen viška, v Franciji 95 in v Rusiji celo 400. Edino v Rumuniji imajo moške premoč ter pride na 1000 moških le 985 žen. Profesor prerokuje, da bo v slučaju takega nazadovanja moških rojstev v nekaj sto letih že tako malo moških, da jih bodo ženske čvale kakor čebele svoje matice. Može, srečni časi še napočijo našim poznim potomcem. Kako pa bo, ako v tisočletjih izmre ves moški rod? Tega si ni mogel zamisliti niti učeni italijanski profesor.

× **Evropski dvori in francoska kuhinja.** Prošli četrtek je danski kraljevski par slavil srebrno poroko. K svečanosti, ki se je vršila v starodavnem gradiču Fredensborg pri Kopenhagenu, je bilo povabljenih par sto gostov. Toda skoro se je pripetila majhna nezgoda. Iz Pariza je bil, kakor je to pri takih svečanostih običajno, pozvan poseben kuhinjski mojster, ki naj bi priredil bogato kosilo. Mož, ki sedaj prireja svečane obede po evropskih dvorih, se piše Victor Michel. In ta Michel je dobil prepozno vabilo ter se je v sredo nahajal še v Parizu. Z vlakom bi do drugega jutra ne mogel priti in Dansko in tako bi bila srebrno poročena s številnimi gosti skoro ostala brez pojedine. Toda Michel si je najel najhitrejši zrakoplov in je ravno še ob pravem času prišel v dansko

kraljevsko kuhinjo. Dobil je seveda posebno nagrado in srebrno medaljo.

× **Slika bede na Dunaju.** Pred nekim dunajskim sodiščem se je te dni pojavil mož z malim dojenčkom v naročju. Pozvali so ga na odgovor zaradi beračenja. Na ulici je namreč vsakemu padel v oči, ker je vedno nosil v naročju svojega dojenčka. Posedaval je na ulici in nežno ogledoval malega otroka, nihal ga in ga od časa do časa poljuboval. Policija ga je prišla, ker je s tem izzival pohujšanje na javnem mestu. Pozvan pred sodišče je obtoženec izjavil, da je bil prisiljen beračiti z otrokom. Odpustili so ga kot delavca iz tovarne. Žena mu leži v bolnici, zato je prisiljen ves dan in ponoči čuvati svojega otroka. Tudi takrat, kadar gre po podporo za brezposelne, mora otroka vzeti s seboj. V vseh zavodih za zaščito dece so ga odbili, zato se je brez dela in zaslužka moral podati beračit. Sodišče ga je oprostito obtožbe. Ko je delavec zapustil dvorano, ga je na hodniku pričakovalo mnogo ljudi, ki so mu darovali denar, da je siromak vsaj za nekaj časa rešen pomanjkanja.

× **Smeh na čelu.** Smeh je neobhodno potreben vsakemu človeku, ker je izraz dobrega razpoloženja, a dobro razpoloženje je eden glavnih pogojev za naše zdravje. Ljudje se smejejo na več načinov. Eden z očmi, drugi z ustnicami, tretji z bradico. Mož pa ima lahko še prav posebno vrsto smeha, smeji se namreč lahko tudi — s čelom. Ako gledate moža in ženo, ki grésta v trgovino kupovat obleko, in ko žena vpraša moža, če ji obleka dobro pristojla, le pogledajte moža, kako se smehlja, smehlja z mehкими gubicami na čelu in s tem pritrjuje svoji ženi. Ta obleka mu torej reže brazdice v čelo in po njih utegnute presoditi, koliko stane obleka. Vrlo je zanimiva ta moška veselost na čelu in opazujete jo lahko mnogokrat.

Ženski kotiček

MODA V SLABEM VREMENU.

Ženske hočejo biti vedno lepe, kadar sije sonce in kadar dežuje. Nič ni to hudega, še prav vseč je to moškim očem. Samo, če ta lepota preveč stane, gleda v današnjih dragih časih mož, odnosno oče, nejevoljno in tarna nad potratnostjo. Seveda je biti laže lep, kadar sije toplo solnce, nego takrat, kadar lije z neba moker dež, združen vrh tega še s sitnim vetrom.

V slabem deževnem ali zimskem vremenu se pač običajno nosi manj lepa, a trpežnejša obleka, grdi, a močni, proti mokroti zavarovani čevlji, potem neroden dežnik. To gotovo ni tako lepo kakor lahke svetle obleke, v katerih izgledajo zastopnice nežnega spola kakor metulji, ki letajo od cveta do cveta.

To modo, ki je bila doslej v veljavi v slabem vremenu, so začeli sedaj izpreminjati. Velike modne tvrdke v Parizu in Londonu so si izmislile usnjate površnike in plašče, ki segajo 15 cm nad zemljo. Ti plašči imajo istotako usnjate ovratnike, ki so polstoječi in se morejo popolnoma zapreti. Da bi bila ženska popolnoma zavarovana pred premočenjem, spada seveda k usnjatemu plašču tudi usnjat ženski klobuk. Ta klobuk ima precej drugačno obliko, barvo in okraske kakor navadni dosedanji ženski klobuki po mestih. Toda, naj bodo ti okraski še tako različni, usnjati morajo biti vsi, ker sicer jih premoči in pokvari dež. Vrhutega se v deževnem vremenu uporabljajo majhni dežniki s kratkimi ročniki. Čevlji

za dež po novi modi niso več visoki in težki, temveč čvrsti šolni, češ, ako z neba lije voda, ne koristijo niti visoki čevlji. Seveda so šolni lepši, kar ženske dobro vedo, a za lepoto se ženska rada žrtvuje. Sicer pa baje visoki čevlji ob dežju niso potrebni, ker je usnjati plašč dovolj dolg in varuje deloma tudi stopala pred mokroto.

Pravilo pri tej modi je, da mora biti barva klobuka, čevljev in dežnika rjava, dalje morajo biti ene barve površnik, nogavice in rokavice, ali pa so nogavice in rokavice lahko iste barve kakor klobuk.

Ta moda je baje zelo okusna. Pri nas na Slovenskem je še nismo videli.

DOLGO ŽIVLJENJE ŽENSKÉ.

Dober dan, drage čitateljice, soproge in neveste, želim Vam dolgo življenje! To je najdragocenejše na svetu — seveda le tedaj, ako življenje poteka v zadovoljstvu in ako Vas zdravje drži čvrsto pokonci, da lahko občutite sladkosti zemeljskega bivanja. To posebno velja za naše poročene ženske; kajti mladim se prav za prav ne izplača govoriti o dolgotrajnosti življenja, ker njim je menda vseeno, ali jim o tem govorite ali ne, saj v svoji mladostni živahnosti itak mislijo, da bodo živele na vekomaj, amen.

Zato pa ve, drage prijateljice, ki že pričinate resno in neopaženo razmišljati o dolgotrajnosti svojega življenja, poslušajte, da Vam povem, kako si podaljšate življenje — to se pravi, ne maram Vam povedati ali svetovati jaz, ker mi itak ne bi verjele, a naj Vam govori Vaša angleška prijateljica, ki je doživela to čast in srečo, da je nedavno umrla v starosti 107 let.

Bila je to najstarejša angleška dama. Umrla je v Lincolnu in se je pisala Jane Lister. Do poslednjih dni si je ohranila vse duševne in telesne sile. Ob svoji zadnji slavi rojstnega dneva je izjavila svojim številnim prijateljicam: «Ako hočete doseči tako visoko starost kakor jaz, jejte samo ono, kar vam prija, in ne žalostite se nikoli!» Zadnja leta ji je neki ravnatelj zabavnega gledališča ponudil veličansko plačo, ako bi v njegovem podjetju hotela nastopiti kot predavateljica o načinu podaljšanja življenja. Ona je to ponudbo odklonila in izjavila, da je njena edina želja, v miru preživeti svoje zadnje dni.

LAHKO NAGNENJE K PREHLAJENJU?

Prevelika občutljivost? Bolečine olajšuje in naredi telo odporno masiranje in umivanje s pravim Fellerjevim Elzafluidom. Veliko močnejši, izdatnejši in boljši je kakor francosko žganje. Kot kosmetikum že 25 let priljubljen za negovanje zob, zobnega mesa, ust in kože na glavi. Za zavojnico in poštnino: 3 dvojne steklenice ali 4 specialna steklenica 24 dinarjev; 36 dvojnih ali 12 specialnih steklenic 208 dinarjev in 5% doplačila. Razpošilja ga lekarnar: EUGEN V. FELLER, STUBICA DONJA, Elzatrž št. 360, Hrvatsko.

Kupite in berite
„Poper in poprika“
hudomušne kratkočasnice.
Cena 3 Din, po pošti 3 Din 50 p.
Dobiva se v Tiskovni zadrugi v Ljubljani.

Strešno opeko

žgano, najboljšo vrsto, po K 6' — komad, franko vsake železniške postaje v Sloveniji, dobavlja 25
Franco Prijatelj, Tržišče (Dol).

Kmetovalci!

Pokladajte živini pristno
LANENE TROPINE

katere vsebujejo trikrat toliko beljakovine in dvakrat toliko maščobe kakor pšenični otrobi. 26

Dobe se pri
Oljarna Medvode
Medić, Rakovec & Zankl
družba z o. z. v Ljubljani.

Prodajam! vsako soboto in nedeljo po zelo znižanih cenah razno manufakturno blago za spomlad in poletje. 22
Anton Savnik, Škofja Loka, Glavni trg.

Cement
Sadro (Gips)
Strešno lepenko

karbolinej, lesni cement, water-proof, apno, izolacijsko lepenko, mavčne plošče, pravi Hatschek-eternit itd. nudi po tvorn. cenah.

„MATERIAL“, družba z o. z.
LJUBLJANA, Miklošičeva cesta 13.
Telefon šte. 716. 21

Bremen - New York

Direktna zveza s krasnimi ameriškimi vladnimi parniki. Neprekosljivi po udobnosti, čistosti in po izborni oskrbi. Hitre in varne ladje.

„George Washington“ „America“
„President Roosevelt“ „President Harding“

Zahtevajte podrobna pojasnila in brodar. list št. 216.

Ugodna prilika za prevažanje blaga.

UNITED STATES LINES

Generalno zastopstvo za Jugoslavijo:
Beograd, Palata Beogradske Zadruga

Oh! te bolečine!

Malo Fellerjevega pravega Elzafluida in bolečine minejo.

Drgnenje s Fellerjevim Elzafluidom je prava dobrodejnost! Umivanje s Fellerjevim Elzafluidom utrjuje mišice in žilce! Deluje antiseptično in osvežujoče! Prežene nahod in naredi neobčutljivega proti mrzlemu zraku! Za oči in ušesa! Zobe in glavo! Za vrat in usta! Za hrbet in ude! Za celo telo izvrstno hišno sredstvo in kosmetikum. Fellerjev Elzafluid je veliko močnejši in izdatnejši kakor francosko žganje.

En poizkus zadostuje, da tudi Vi rečete:

To je najboljšo, kar sem kdaj okušal!

V vseh dotičnih poslovnicaah zahtevajte samo pravi Elzafluid od lekarnarja Fellerja. Pri naravnih naročilih stane z zavojnico in poštnino, če se pošlje domar naprej ali po povzetju: 3 dvojnate ali 1 specialna steklenica 24 Din, 12 dvojnateh ali 4 specialne steklenice 84 Din, 24 dvojnateh ali 8 specialnih steklenic 146 Din, 36 dvojnateh ali 12 specialnih steklenic 208 Din.

KOT PRIMOT: Eliza-obliž proti kurjim očesom 2 in 3 Din; Eliza-mentolni črniki 4 Din; Eliza-postopni prašek 3 Din; Eliza-rtbje oči 30 Din; Eliza-voda za usta 13 Din; Eliza-kolonjska voda 15 Din; Eliza-šunski mila za sobo 15 Din; Glicerin 4 in 15 Din; Ljzol. Elizaform 13 Din; Kiseški čaj od 1 Din dalje, originalno Radikum francosko žganje velika steklenica 13 Din; Eliza-mrščani prašek 7 Din; strup za podgane in miši 7 Din. Za primot se zarojnost in poštnina posebej računata.

Na te cene se računa še 5 % doplačila. Adresirati natančno: **EUGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA DONJA, Elzatrž št. 360, Hrvatsko.**